

rövid ideje alatt? Tudom, nehéz felelni, s még nehezebb cselekedni. Jézust követve azonban cselekednünk kell, szeretetben meggazdagodnunk, hogy életünk nagypénteki keresztjein is virítson az igazi megbocsátás virága. Ámen.

KISS KÁROLY

HOGYAN ÉPÍTSÜNK?

Mt 7,24—27

A felolvasott bibliai versek Jézus Hegyi beszédének záró részét képezik. Elmondván tanításait, így is befejezhette volna: imé látjátok, mi a jó, mi a helyes, kövessétek hát, éljeteztek e szerint.

Jézus ismeri az embert, az emberi lélek rezdüléseit. Tudja, a pillanatnyi fellobbanás, jóváhagyás még nem elég ahhoz, hogy az akarat elinduljon a cselekvés útján. Több kell: a választás elé állítás.

Ő, aki a próféták tanításain nevelkedett, nemcsak Istent, az embert, de magát az életet is ismeri, és élet-igazságainak birtokában ezeknek az igazságoknak ható, életformáló átadására is nagy gondot, figyelmet fordít.

A létezés legsajátosabb vonása a hatás. Ez a nevelés és a nevelhetőség alapelve is. Jézus nagyszerű nevelő; tudja, hogy a kényszer, az alternatíva nélküliség legtöbb esetben csak ellenkezést vált ki. Tisztelt hallgatói emberi méltóságát, szabadakarátát. De hatni akar. Mély meggyőződéssel, szenvedélyesen hisz Istenország igazságaiban, és mert szereti, becsüli, hisz az emberben is; át akarja adni ezeket az igazságokat. Nemcsak életével, példájával, de szavaival is hatni akar. Ezért fordul bizalommal hallgatóihoz és mondja el a házépítés példázatát.

A „bölc” ember házat épít. Gondosan megválasztja a helyet, mélyen leás, amíg biztos, szilárd talajt talál. Alapoz. Nem sajnálja az erőt, fáradságot. Tudja, nem egy napra épít. Házának szilárdan kell állnia. Költséges, fáradságos a munka, nem is halad könnyen, gyorsan. Sok mindennel kell megküzdenie. Az alap kiásásából felgyült földet el kell hordania, el kell rendeznie. Terméskövet vásárolni, odaszállítani, kötőanyaggal jól, biztosan összefogatni. S mindez meg sem fog látszani a házon, mert az alap mélyen a földben van.

Elkészült a ház s vihar tombol, árvíz pusztít, de az épületben kárt nem tud tenni, mert kősziklán, biztos alapokon nyugszik.

A „bolond” is házat épít. Szemnek tetszetős a hely, sima, egyenes a terep. Homok ugyan, de annál kevesebb számára a gond. Az alappal nem sokat bibelődik, s az építkezés gyorsan halad. Neki az a fontos, hogy minél hamarabb és mutatós formában álljon a ház. Aztán eljön az első vihar, zuhog az eső, kiönt a folyó, és a ház romokban áll, összedől.

Hogyan akarsz építeni életed házat? kérdezi Jézus. És még hozzáteszi: aki hallotta tanításaimat és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölc emberhez, aki kősziklára építette az ő házat.

A példázat még felvet egy alapvető kérdést: hogyan viszonyul a „bolond“ és a „bölc“ ember magához az építéshez? A „bolond“ nemcsak hogy elhanyagolja, nem fordít gondot az alapra, de mintha az egész építés gondja, terhe alól igyekezne minél hamarabb megszabadulni. Nincs ott a lelke, gondolata, érzése. Csak háza legyen, amivel hivatkozhat.

A „bölc“ számára nem a látszat a fontos, hanem maga az építés. Számára a munka s annak verejtéke is öröm. Szívvel, lélekkel, egész lényével ott van az építésben. S nem mindegy, hogy milyen házat épít! Erős, tartós, minőségileg jó házat akar. Szívós, kemény, odaadó, önmagát beleépítő munkával ezt el is éri. És ez a ház minden próbát kiáll. Biztos otthonná válik.

Jézus Hegyi beszédében életigazságokról tanít. Az igazi boldogság a szív tisztasága, az igazság szomjúhozása, a szelidség és irgalmasság, a békesség munkálása. Az, ha az ember állandóan törekszik erkölcsi, szellemi gyarapodásra, minőségi emelkedésre; mert csak így lehet a föld sója, a világ világossága. Nem aggodalmaskodásával, de küzdelmével, jóra, többre való törekvésével, Istenben és az életben való bizalmával haladhat előre.

Egymással való kapcsolatában a kölcsönösség, megértés és megbocsátás, bizalom és szeretet szelleme kell, hogy uralkodjék. Erre az alapra kell építenie az embernek életét, hogy valóban Isten gyermeké váljék. Ez az élet több, magasabb rendű, minőségileg más, mint az eddigi.

Ennek megvalósítása nem könnyű feladat. Olyan ez, mint a „bölc“ ember házának megépítése. Kemény, szívós, kitartó munkát, küzdelmet követel. Szívet-lelket, odaadást kér. De örömet, biztonságot, életet is ígér.

Aki a „bolond“ ember útján jár, az élet viharában, megpróbálásai-
ban összeomlik, elpusztul. S pusztulását saját maga készítette elő.

Jézus példázatával ma hozzánk, mai emberekhez is fordul. S kérdezi: hogyan vallotok rólam? Szájjal vagy étellel? Hogyan építitek életetek házát? Mint a „bölc“ vagy mint a „bolond“?

Pár esztendővel ezelőtt, templombamenet egy közel 90 éves falusi asszony vallott életéről. Az első világháborúban — fiatal asszonyként — vesztette el férjét s két kicsi gyermekével özvegyen maradt. A föld nem adja ingyen a betevő falatot, s ő szántott, vetett, aratott. Szénahordáskor rádólt a szekér, összetörte, ép csontja alig maradt. De ott volt a két kis gyermek, aki enni kért s neki gyógyulnia kellett és újra munkába állnia. Gyermekai már nőttek, növegettek, mikor házát tűzvész pusztította el. Társra volt szüksége, hogy újra küzdeni tudjon, de az új társat a második világháború ragadta el. Ismét társ nélkül, de immár 7 gyermek örömeivel és gondjával éri meg az életforma változását.

Ahogy elmondja mindezt, hangjában nyoma sincs a panasznak, keserűségnek vagy gyűlöletnek. Békesség, derű, a lélek ereje és nyugalma csendül ki s érződik szavaiban. Valami elpusztíthatatlan őserő, természetesség és a föld közelségében élő ember mély hite árad belőle. Csodálattal néztem, hallgattam ezt az egyszerű idős, nagyon erős és mélyhitű asszonyt. Ahogyan csendesesen, minden indulat nélkül beszélt és igyekezett velem, hogy a templomba érve hálát adjon az Istennek életéért.

Amikor én is csendesesen, felnézve rá — aki természetben sokkal ala-

csonyabb volt nálam — megkérdeztem tőle; hogyan bírta ki mindezt? Egyszerűen, mély hittel és meggyőződéssel mondta: velem volt az Isten!

Igen, vele volt, mert hite nem szavakban nyilvánult meg, de rendületlen hűségben és a küzdelem, az élet vállalásában. Az életet nem sétatérnek nézte, hanem küzdőtérnek érezte és élte is meg. Ezért nem torpant meg az akadályok előtt, nem tört meg, nem roppant össze a rázaporzó terhek, megpróbáltatások alatt. A maga területén felkészült, szakismerettel rendelkező, a föld művelésének minden titkát tudója. De szerelmese is egyben, akinek vérében, szívében van a föld. Ezért nem vált keserűvé, kiábrándulttá; meg tudott maradni természetesnek, vidámnak, munkásnak, hálásnak. Gyűlölet szele, csapások vihara nem tudta kikezdeni.

Te hogyan válaszolsz Jézus kérdésére? A szó nem elég, élet kell. A költő is figyelmeztet: Nem elég jóra vágyani; / a jót akarni kell! / És nem elég akarni; / de tenni, tenni kell! / A jószándék kevés! / Több kell: az értelem! / Mit ér a hüvös ész? / Több kell: az érzelem! / Ám nemcsak holmi érzés, / de seb és szenvedély, / keresni, hogy miért élj, / szeress, szenvedj, remélj! / (Váci Mihály). Ámen!

BIBLIAI FOGALMAK

ELETÜNK CÉLJA

- Róm 14, 7—8 Közülünk senki sem él önmagának, ... mert ha élünk, az Úrnak élünk.
- Mk 12, 30—31 Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből. Szeresd felebarátodat, mint magadat.
- Mt 4,4 Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából jön.
- Mt 5,8 Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent.
- Róm 8,6 A test törekvése halál, a Lélek törekvése pedig élet és békeesség.
- Lk 1,74b—75 Félelem nélkül szolgáljunk neki, szentségben és igazságban öelötte életünk minden napján.
- Péld 4,4 Támaszkodjék szavaimra szíved, tartsd meg parancsolataimat, és élni fogsz.
- Mt 19,17 Ha be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat.
- Péld 4,25—26 Szemed előre tekintsen, és egyenesen, magad elé nézz! Ügyelj, hogy merre tart a lábad, akkor minden utad biztos lesz.
- Péld 16,22 Élet forrása az értelem, akinek van.
- Péld 21,21 Aki igazságra és hűségre törekszik, életet, igazságot és megbecsülést talál.